

(234. 4.)

VERSLAG.

Bij het afdeelingsonderzoek bleek, dat men zich algemeen met dit wetsontwerp kon vereenigen. Er werden slechts enkele opmerkingen gemaakt.

In de eerste plaats werd gevraagd of het niet noodig is om, nu het recht van parate executie zich zal uitstrekken tot de vervolgingskosten, eene bepaling in de wet op te nemen, waarbij aan belanghebbenden het recht wordt gegeven tegen het dwangbevel in verzet te komen.

In de tweede plaats werd in overweging gegeven in het eerste lid van het voorgestelde artikel 50bis de woorden „zijn opgedragen aan”, te vervangen door: „geschieden door”. Men verwees hierbij naar art. 20 der wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* n°. 22).

In de derde plaats werd bedenking gemaakt tegen de redactie van den eersten volzin van het derde lid van genoemd artikel, welke redactie sommige leden minder fraai achtten. Er staat, dat de kosten van vervolging worden berekend volgens „de bepalingen, geldende in zake de vervolging wegens directe belastingen”. Men gaf in bedenking in overeenstemming met den titel der wet van 1 Juni 1850 (*Staatsblad* n°. 26) te spreken van „de bepalingen betrekkelijk de kosten van vervolging in zake van directe belastingen”.

De Commissie [van Rapporteurs is van oordeel, dat de openbare behandeling van het ontwerp door de mededeeling van het bovenstaande voldoende is voorbereid.

Aldus vastgesteld den 22sten April 1909.

GOEMAN BORGESIOUS.

LELY.

VAN GIJN.

SCHAPER.

FRUYTIER.

